22/07/2021

Η Αγία Μαρία η Μαγδαληνή

/ Βίοι Αγίων

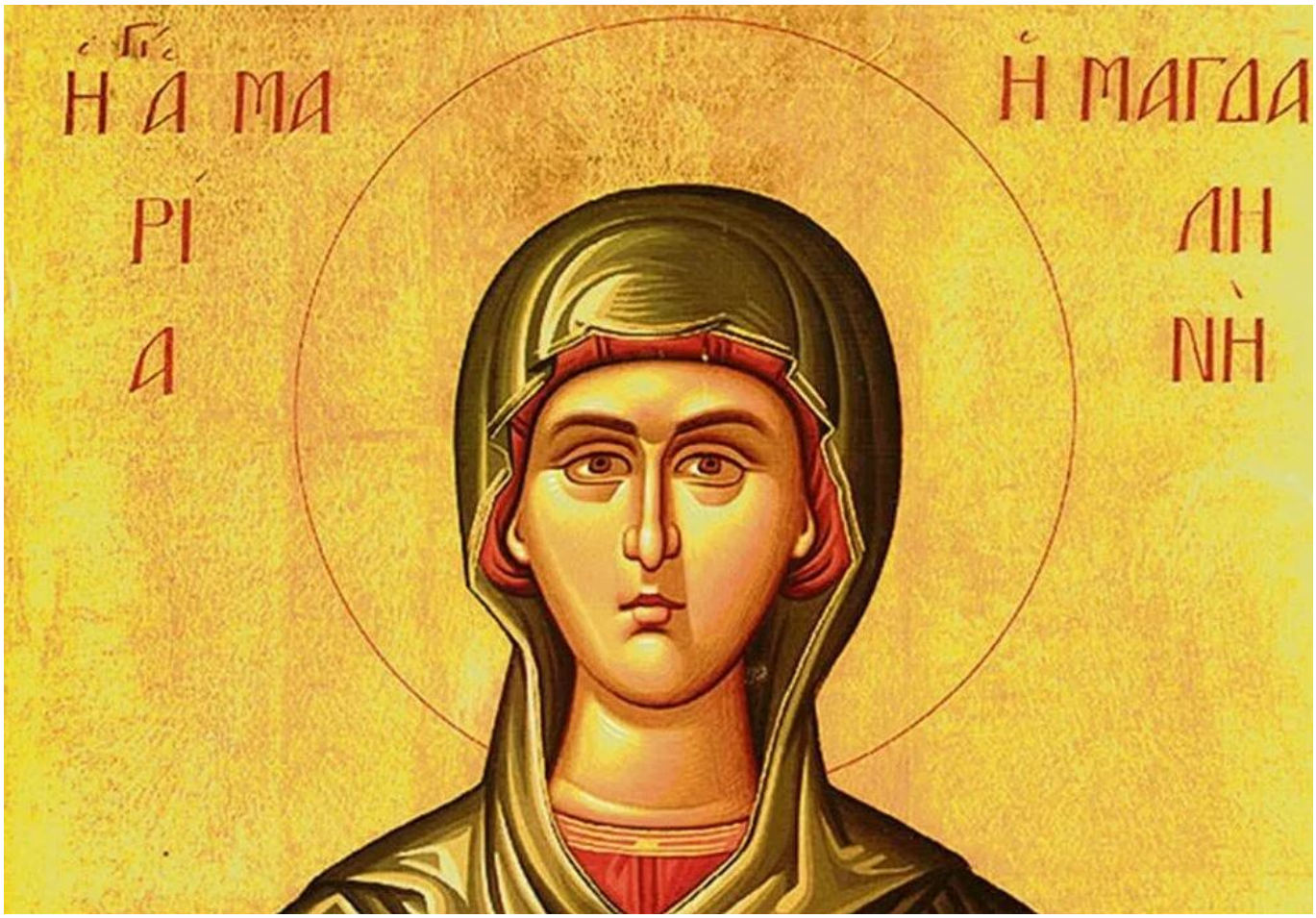

Η Εκκλησία, σήμερα, 22 Ιουλίου, τιμά τη μνήμη της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής, της Μυροφόρου και ισαποστόλου, καθώς και τη μνήμη της οσιομάρτυρος Μαρκέλλας και του Μάρτυρος Θεοφίλου του νέου.

Η Αγία Μαρία καταγόταν από το χωριό Μάγδαλα, που βρίσκεται στα συροπαλαιστινιακά σύνορα. Πρόκειται για ένα πρόσωπο αρκετά παρεξηγημένο μέσα στην εκκλησιαστική ιστορία, όμως, από την επίσημη παράδοση της Εκκλησίας γνωρίζουμε ότι υπέφερε από επτά δαιμόνια, από τα οποία την απάλλαξε ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, σύμφωνα με τον ευαγγελιστή Μάρκο. Σε ένδειξη ευγνωμοσύνης, πίστης και αγάπης, θυσίασε όλη την περιουσία και τον ίδιο τον εαυτό της και, μαζί με άλλες γυναίκες, έγινε ακόλουθος του Κυρίου και των μαθητών Του και βοηθός στο έργο του κηρύγματός τους.

Η απόλυτη αφοσίωση τής Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής επιβραβεύτηκε με το να αξιωθεί πρώτη αυτή, μαζί με την Υπεραγία Θεοτόκο, να πληροφορηθεί, πριν από όλους τους μαθητές την Ανάσταση του Ιησού. Η Μαρία η Μαγδαληνή με άλλες μαθήτριες ήσαν οι πρώτες που συνάντησαν τον Αναστημένο Κύριο, την Πρώτη ημέρα μετά το Σάββατο.

Μετά την ημέρα της Πεντηκοστής, μετέβη στη Ρώμη, όπου συνάντησε τον αυτοκράτορα Τιβέριο και κατήγγειλε τον Πιλάτο, για την αδικία που διέπραξε σε βάρος του Ιησού του Ναζωραίου, προκαλώντας την ανάκλησή του στη Ρώμη και την παραδειγματική τιμωρία του. Η ιεραποστολική της δράση έφτασε μέχρι την Αίγυπτο, τη Μικρά Ασία, τη Γαλλία και την Ιταλία, όπου συνεργάστηκε για την εδραίωση της Εκκλησίας στη Ρώμη. Τα τελευταία χρόνια της ζωής της τα πέρασε οσιακά κοντά στον ευαγγελιστή Ιωάννη και ολοκλήρωσε τον επίγειο βίο της ειρηνικά στην Έφεσο.

Από την Έφεσο, με εντολή του αυτοκράτορα Λέοντα του Σοφού, το έτος 890, το ιερό της λείψανο μεταφέρθηκε στην ιερά μονή του Αγίου Λαζάρου, στην Παλαιστίνη. Η Μυροφόρος και Ισαπόστολος Μαρία η Μαγδαληνή εορτάζεται όλος ιδιαιτέρως στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας στον Άθω, όπου υπάρχει άφθορο τεμάχιο ιερού λειψάνου από τη δεξιά της παλάμη.

Τιμάται επίσης από την Αυτοκέφαλο Εκκλησία της Πολωνίας, ως η πολιούχος Αγία των Ορθοδόξων Πολωνών, οι οποίο ανοικοδόμησαν μεγαλοπρεπή ναό επ’ ονόματι της Αγίας Μαγδαληνής στο κέντρο τής πρωτεύουσας της χώρας, τη Βαρσοβία.

Ο Άγιος Μενέλαος, που επίσης εορτάζουμε σήμερα, γεννήθηκε στην Πρεσινιέ της Γαλλίας περί το 700 μ.Χ. και καταγόταν από πολύ επιφανή αριστοκρατική οικογένεια.

Από μικρός ο Άγιος ακολουθούσε το δρόμο που έδειξε ο Ιησούς Χριστός. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα με θάρρος να ανταπεξέλθει πολλά εμπόδια, δυσκολίες και

προκλήσεις της νεότητας. Έτσι όταν έφτασε σε ώριμη ηλικία, ο πατέρας του ευελπιστούσε ότι το νεαρό Μενέλαο θα τον ενθουσίαζε η κοινωνική τους επιφάνεια και θα ήθελε να γίνει πρίγκιπας με ανάλογη νύμφη. Αρχικά, για να μην πληγώσει τον πατέρα υποχώρησε στα κοσμικά του σχέδια. Όμως, όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, με σεβασμό και διάκριση αναχώρησε για το μοναστικό βίο. Τον συνόδευσαν δύο έμπιστοι φίλοι του, ο Σαββινίνος και ο Κώνστας, που κι εκείνοι ποθούσαν την ακρώρεια της αφιέρωσης στο Νυμφίο της Εκκλησίας.

Καθοδηγούμενοι από την Θεία Πρόνοια, εγκαταλείπουν τη γενέτειρά τους και φτάνουν στο ερειπωμένο, αρχαίο και φημισμένο Μοναστήρι του Μενά ή του Αγίου Μηνά. Αφού είχαν εγκατασταθεί και ξεκίνησαν τον πνευματικό κανόνα τους, μια μέρα δέχτηκαν την επίσκεψη ενός νέου μοναχού, του Θεοφρίτου, που τους πρότεινε να πάνε και να τεθούν κάτω από την πνευματική καθοδήγηση του Αγίου Εύδου. Έτσι, εντάχθηκαν με υπακοή και ταπείνωση στη συνοδεία του.

Μετά από αρκετό καιρό, οι παιδαριογέροντες ησυχαστές είχαν αποκτήσει μεγάλη φήμη, η οποία έφτασε τόσο μακριά, που μια μέρα τους επισκέφθηκαν η μητέρα του, η αδελφή της και η τέως μνηστή του Μενέλαου. Αρχικά ο Άγιος νόμισε ότι ήλθαν για να του αλλάξουν γνώμη, αλλά ως εκ θαύματος εκείνες ήρθαν μεταμελημένες. Του ζήτησαν με πόθο να τις οδηγήσει στην ένθεη ζωή της Εκκλησίας, χειροθετώντας τις Μοναχές, κι έτσι να αφιερωθούν με ζήλο στο ιερό Ευαγγέλιο και την αγγελική ζωή.

Με την πάροδο του χρόνου και την ωριμότητα την πνευματική που ο Θεός χαρίζει σε εκείνους που τη ζητούν με ιλαρότητα, το μικρό και ερειπωμένο Μοναστήρι του ΜΕΝΑΤ αναπαλαιώθηκε και στη θέση του υπάρχει το Αββαείον – Λαύρα Μονών που θα πάρει το όνομα του Άγιου, αφού θεωρείται δεύτερος κτήτορας και ανακαινιστής του.

Ο Άγιος Μενέλαος προείδε το τέλος του να πλησιάζει. Έτσι προετοίμασε με πατρικές συμβουλές τους Αδελφούς της Μονής και αφού πρότεινε, μετά από προσευχή, το διάδοχό του, αναχώρησε σε λίγες μέρες για την άνω Ιερουσαλήμ αναπαυμένος ότι όλα όσα έκανε, παρά τις ανθρώπινες ελλειματικότητές του, το έκανε για την Εκκλησία και το Νυμφίο Χριστό.

Ο Άγιος Μενέλαος, με τη χάρη του Θεού, έκανε πολλά θαύματα, ενόσω βρισκόταν ακόμη εν ζωή, παραμένοντας στη συνείδηση των πιστών, σύμφωνα με το απολυτίκιο του, ως σπουδαίος πρεσβευτής με σταθερή παρρησία στο θρόνο του Θεού, «Των αγγέλων συνόμιλος και μοναχών καθηγητής».

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου